

РЕШЕНИЕ

№ 2264

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11001** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ПОРЦИМАРК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя А. Порци, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22002221000321-091-001/19.05.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция /ТД/ на Национална агенция за приходите /НАП/, поправен с РА № П-22220222093754-003-001/23.05.2022 г. за поправка на РА, потвърден с Решение № 1726 от 31.10.2022 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /ОДОП/ С. при Централно управление /ЦУ/ на НАП, с който на жалбоподателя са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 574 231,69 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 158 661,43 лв., произтичащи от извършени корекции на деклариранияте от дружеството резултати за данъчни периоди м. 05.2019 г. и м. 06.2019 г. в резултат от непризнаването на декларирани тристранни операции и съответно начислен ДДС.

Жалбата съдържа подробни доводи в подкрепа на тезата за незаконосъобразност на РА. Твърди се, че същият е издаден в нарушение на ЗДДС, Правилника за прилагане на ЗДДС, Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност /Директива 2006/112/ЕО/ и в пряко нарушение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март

2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност. Жалбоподателят оспорва изводите на приходната администрация, въз основа на които е отречено участието му като посредник в тристранна операция по смисъла на чл. 15 ЗДДС. Пояснява цялостния механизъм на извършените сделки - дружеството „ПОРЦИМАРК“ ЕООД е закупило от румънския доставчик EUROBUS S. S.R.L. 20 броя употребявани автобуса, които впоследствие са препродадени на италианския контрагент А. SICIALIANA TRANSPORTI S.P.A. Автобусите са транспортирани от Румъния до Италия по шосе /на собствен ход/ от шофьори, ангажирани от „ПОРЦИМАРК“ ЕООД. Предадени са на получателя А. SICIALIANA TRANSPORTI S.P.A. в [населено място], провинция М., район С., като пред това, по изрично искане на придобиващия, са преминали през технически преглед и дребни ремонти в [населено място], провинция П., район У.. Жалбоподателят акцентира, че автобусите са транспортирани от Румъния и след пристигането си в Италия са регистрирани пред съответните италиански служби. Жалбоподателят е категоричен, че „ПОРЦИМАРК“ ЕООД притежава необходимите документи, вкл. тези по чл. 9, ал. 2, т. 4 ППЗДДС, които в своята съвкупност доказват основанията за прилагане на нулева ставка за ДДС за доставките на А. SICIALIANA TRANSPORTI S.P.A. превозни средства. Счита, че неправилно е приложена нормата на чл. 62, ал. 2 ЗДДС с квалифициране на доставките на оспорващото дружество като В.. Тезата на жалбоподателя е, че непълнотата в документите по чл. 9, ал. 2, т. 4 ЗДДС не означава автоматично, че жалбоподателят не е посредник по тристранната операция. Не отрича, че потвържденията от крайния получател не съдържат данни за лицата, предали автобусите, но посочва, че в хода на ревизията тази липса е попълнена с идентифициране на шофьорите, дадените от тях обяснения и представените копия от самолетните билети за пътуването им от Италия до Румъния. Оспорващият е категоричен, че данните от извършения обмен на информация с данъчните власти на Румъния и Италия са непълни и прибързано е направен извод от приходните органи за това, че крайният получател А. SICIALIANA TRANSPORTI S.P.A не е декларирало В., поради което на основание чл. 62, ал. 2 ЗДДС „ПОРЦИМАРК“ дължи ДДС. Неправилно били приложени механизмите за сътрудничество между държавите членки във връзка с облагането с ДДС. Българската държава не била изпратила коректни въпроси, вследствие на което е получила неясни и непълни отговори. По тези, поддържани в с.з. и изложени в писмени бележки съображения, се претендира отмяна на РА и присъждане на разноски по представен списък. Прави се възражение за прекомерност на претендираното от приходната администрация юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директорът на Дирекция ОДОП С., в с.з. чрез юрк. З., оспорва жалбата. С препращане към мотивите в Решение № 5876 счита РА за законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 31 636,88 лв., определен по реда на чл. 161, ал. 1 ДОПК. В писмена защита се поддържа вярно установена от ревизиращите фактическа обстановка, от която са произтекли верни правни изводи. Твърди, че обстоятелствата от проверките по линия на обмена на информация са достатъчни за опровергаване доказателствената стойност на представените писмени потвърждения, които представляват частни свидетелстващи документи. Повторено е становището на решаващият орган в насока прилагане принципа на обективност и уреждане на правоотношенията по повод прилагането на данъчен закон според

тяхното действително съдържание, а не според формално придадения им вид чрез създадените от данъчните субекти документи. Твърди, че декларираните от жалбоподателя сделки не са част от тристранни операции с произтичащите от това последици за ревизираното лице от гл. т. на данъчното облагане.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител. В съдебното заседание, преди отмяната на хода по същество, се явява прокурор Кайнакчиева, която дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22002221000321-020-001/19.01.2021 г. /л. 24/, издадена от Х. Б. М., на длъжност Началник сектор при ТД на НАП - С., с която е възложена ревизия на "ПОРЦИМАРК" ЕООД, с обхват: задължения за данък върху добавената стойност за периоди от 01.05.2019 до 30.06.2019 г. от ревизиращ екип Б. К. С. - главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и Д. И. М. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.. Ревизията е във връзка с предходна ревизия по ЗДДС извършена на „ПОРЦИМАРК“ ЕООД за периода 01.01.2018- 31.08.2019 г., завършила с Ревизионен акт № Р-22220420002008-091-001/22.10.2020 г. /л. 264 от приложение № 2/, който е отменен с Решение № 25/06.01.2021 г. на директора на Дирекция ОДОП /л. 312 – л. 317/ с указание за възлагане на повторна ревизия.

Първоначалната ЗВР е изменена с последващи такива с № Р-22002221000321-020-002/29.12.2021 г. (л. 38) и № Р-22002221000321-020-003/01.02.2022 г (л. 40), с които е продължен срока за приключване на ревизията, с последната до 07.03.2022 г.

Последвало е спиране на ревизията със Заповед № Р-22002221000321-023-001/12.04.2021 г. /л. 35/, издадена от Х. Б. М. на основание чл. 34 ДОПК – по искане на член на ревизиращия екип Б. К. С. /л. 92/ с оглед открита административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на Република България и Италия с цел обективно определяне на задълженията на дружеството в изпълнение на решение на Дирекция ОДОП.

Със Заповед № Р-22002221000321-143-001/13.12.2021 г производството е възобновено /л. 37/ считано от 13.12.2021г. Определен е срок на ревизията след възобновяването: 07.01.2022г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22002221000321-092-001/09.03.2022 г. Против РД е подадено възражение с вх. № 53-00-782/07.04.2022 г., което обстоятелство е отразено в издадения РА № № Р-22002221000321-091-001/19.05.2022 г. Издателите на РА са възприели изцяло констатации и предложенията на ревизиращите за установяване на задължения по ЗДДС, вследствие на което с оспорения ревизионен акт на „ПОРЦИМАРК“ ЕООД са установени допълнително задължения за данък върху добавената стойност в размер на 574 231,60 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 168 386,53 лв. Същите произтичат от извършени корекции на декларираните от дружеството резултати за данъчни периоди м.05.2019 г. и м.06.2019 г. в резултат от непризнаването на декларирани тристранни операции и съответно начислен данък както следва: за м. 05.2019 г. – в размер на 298 068,49 лв. и за м. 06.2019 г. – в размер на 276 163,20 лв.

РА е поправен с РАПРА № П-22220222093754-003-001/23.05.2022 г. - въз основа на

подадена молба № Р-22002221000321-056-001/23.05.2022 г. /л. 86/ и на извършена проверка за наличие на очевидна фактическа грешка. Констатирано е, че в Таблица 1 за м.05.2019 г., колона 8 не е отразена сумата в размер на 66 302,33 лв., събрана с Разпореждания № С-200022-125-0303836/07.12.2020 г. и № С-200022-125-0303841/07.12.2020 г. във връзка с РА № Р-22220420002008-091-001/22.10.2020 г. С издадения РАПРА грешката е отстранена. След корекцията са поправени и установените в РА задължения за довносяне, посочени в Таблица 3, а именно главница 507 929,47 лв. и лихва в размер на 158 661,43 лв.

В хода на ревизията, за установяване на релевантните за облагането факти и обстоятелства, са предприети редица процесуални действия, подробно описани в РД. Констатирано е, че „ПОРЦИМАРК“ ЕООД е регистрирано в търговския регистър на Агенцията по вписванията, на 22.05.2015 г. Едноличен собственик на капитала е А. Порци, Италия. Основната дейност на дружеството е отдаване под наем на превозни средства, покупко-продажба на стоки, консултантски услуги. Дружеството няма активи, които да ползва за лични нужди. Няма назначени лица по трудови договори. За ревизирания период „ПОРЦИМАРК“ ЕООД е декларирало сделки, в които е посредник в тристранни операции. Предмет на сделките са стоки - автобуси втора употреба, които РЛ е закупило от EUROBUS S. SRL, Румъния с VIN R03687791 съгласно фактури: № 2017/08.01.2019, № 2064/29.05.2019 г. и № 2065/28.06.2019 г. Придобивашото дружество е А. S. TRANSPORTI S.P.A., Италия с VIN IT00110790821, на когото „ПОРЦИМАРК“ ЕООД, посредник в сделката, е издало фактури: № 31/10.01.2019 г., № 37/17.05.2019 и № 39/28.06.2019 г., по които не е начислило ДДС, тъй като данъкът е дължим от придобиващия стоката. По всички фактури, издадени от „ПОРЦИМАРК“ ЕООД на AZIENDASICILIANATRANSPORTS.P.A., са извършени плащания и са представени хронологии за осчетоводяване на същите.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 ДОПК и съгласно дадени указания в Решение № 25/06.01.2021 г. на ревизираното лице е връчено ИПДПОЗЛ № Р-22002221000321-040-001/24.02.2021 г. /л. 95 от делото/ за представяне на: 1. фактура, издадена от прехвърлителя в тристранната операция, 2. фактура, издадена от посредника в тристранната операция, в която е посочен ДДС номерът на придобиващия в тристранната операция, издаден от държавата членка, където стоките пристигат; 3. VIES-декларации за съответния данъчен период, в които са декларирани доставките, във връзка с които са издадени фактурите по тристранните операции. 4. писмено потвърждение от придобиващия в тристранната операция, удостоверяващо, че стоките са получени, в което са посочени дата и място на получаване, вид и количество на стоката, и алтернативно вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество. 5. за всички превозни средства транспортирани на собствен ход, моля - застраховка гражданска отговорност или друг вид сключена застраховка за автомобилите, както и пътни такси, фискални бонове за заредено гориво и др. съпътстващи документи. Данни - трите имена и ЕГН на лицата, извършили транспорта за съответното превозно средство по марка и регистрационен номер; копие на шофьорската книжка на шофьора осъществил превоза. 6. Документи относно регистрацията на автобусите - регистрационен номер под който пътува автобуса от Румъния до Италия; документи, издадени от румънските власти, които са свързани с

издаването на постоянни или транзитни номера на автобусите. 7. Документ, с който автобусите са предадени на шофьорите - име на лицето, предало стоките-име на шофьора приел автобуса; документ, от който да е видно, кое е лицето в Италия, което получава автобусите от шофьорите, извършващи транспортирането на превозните средства . 8. Разходни документи относно извършения транспорт на автобусите; копие от сключени застраховки, платени данъци, както и пътни такси, фискални бонове за заредено гориво и др. съпътстващи документи. 9. Договори, сключени с доставчика и получателя на автобусите с превод на български език. 10. Счетоводна хронология на покупките и продажбите на автобусите, доказващи извършване на доставки по чл. 7, придобивания по чл. 13 и доставки по чл. 15 ЗДДС.

В отговор от ревизираното лице са представени писмени обяснения и документи /л. 98 и сл. от делото/, вкл.: фактура № 31/10.01.2019 г. за получен аванс от А. S. TRASPORTI, фактура № 37/29.05.2019г. и № 39/28.06.2019г. за доставката на автобуси, придружени с платежни нареждания за тях, VIES декларация за периодите май и юни 2019 г.; фактура № 2017/.08.2019 г. за платен аванс към EUROBUS, фактура 2064/29.05.2019г. и 2065/28.06.2019г. за придобиването на автобусите. Фактурите са придружени със съответните плащания по тях и договор за покупка, както и потвърдителни писма от А. S. TRASPORTI, по отношение на които в предходно производство е констатирано, че липсва име и длъжност на лицето предало автобусите. В тази връзка са представени декларации от физическите лица шофьори, в които те декларират кои автобуси, на кои дати, как и къде са транспортирани, от кого са получени и на кого са предадени. По отношение на транспортирането на стоките от Румъния до Италия е пояснено, че е организирано на няколко групи - групи първа, втора и трета транспортират първите 12 автобуса фактурирани с фактура 37/29.05.2019г.; групи четири и пет транспортират автобусите по фактура 39/28.06.2020г. Автобусите пътували с румънски номера от Румъния до Италия, след което в Италия им се поставят временни номера, тъй като се транспортират първоначално в депо в Канара- Италия, за да бъдат извършени необходимите ремонти и едва след това са транспортирани в склад в М. до фирма А. S. TRASPORTI. Посочени са имената на шофьорите, участвали в транспорта, ведно с шофьорски книжки и декларации за предаването на автобусите на В. Прести в качеството му на механик. Приложени са разписки за платените суми на шофьорите, които не са осчетоводени в счетоводството на дружеството за 2019 г.; копия на самолетните билети на шофьори, които в счетоводството са отчетени като данъчно непризнати, тъй като не са съпроводени със заповеди за командировка или друг документ, показващ предназначението на направеният разход. Посочено е, че всички разходи за гориво, магистрални такси и хотели са платени от дружеството. Приложени са и документи за регистрация на автобусите в Италия на името на А. S. TRASPORTI, застрахователни документи извлечения от счетоводни сметки, договор от 11.12.2018 г. между А. S. TRASPORTI и „ПОРЦИМАРК" ЕООД.

При анализа на представените документи органите по приходите са констатирани разминавания между данните от потвържденията на получателя А. S. TRASPORTI и данните от декларациите на шофьорите. Ревизиращите са установили различни дати, на които се твърди, че автобусите са пристигнали в Италия. От представеното удостоверение относно първата доставка на 6 броя автобуси се установява, че автобусите са тръгнали на 10.06.2019 г. Извършен е транспорт по суша. Автобусите са получени на 14.06.2019 г. от А. У. Ф.– генерален директор на А. S. TRASPORTI.

Представена е декларация от Л. Л., с която същият декларира, че е транспортирал инцидентно от Румъния, от паркинга на фирма EUROBUS S. SRL (находящ се до летището на Б.), следните автобуси, предадени от ЛИОР Ц. (U. TSABARI), в качеството му на собственик: на 29.05.2019 г. автобус с шаси WEB63440G810GG163, на 05.06.2019 г. автобус с шаси WMAR33ZZ6AC015414, на 18.06.2019 г. автобус с шаси WEB63440081000338. Лицето декларира, че ги е откарал до склад в Италия, в Канара, за да бъдат извършени дължимите ремонти, след което е извършил транспорта от Канара до фирма А. S. TRASPORTI в М. (склад), получени от В. Прести в качеството на механик както следва: на 26.09.2019 г. автобус с шаси WEB63440031000163, на 26.09.2019 г. автобус с шаси WEB63440081000338, като превозът е извършен за сметка на „ПОРЦИМАРК“ ЕООД.

Ревизиращите са отчетели противоречието в твърдението на А. S. TRASPORTI, че превоза на автобус с шаси WEB63440G810GG163 е започнал на 10.06.2019 г., с декларираното от Л. Л., че е транспортирал инцидентно от Румъния, от паркинга на фирма EUROBUS S. SRL (находящ се до летището на Б.), автобус с шаси WEB63440G810GG163, предаден от Лиор Ц. (U. TSABARI), в качеството му на собственик на 29.05.2019 г. Л. Л. декларира, че го е откарал до склад в Италия, в Канара, за да бъде извършен дължимият ремонт, след което е извършил транспорта от Канара до фирма А. S. TRASPORTI в М. (склад). Автобус с шаси WEB63440031000163 е получен от В. Прести в качеството на механик на 26.09.2019 г. От друга страна А. У. Ф. – генерален директор на А. S. TRASPORTI удостоверява, че на 14.06.2019 г. е получил автобус с шаси WEB63440G810GG163.

С оглед констатираните разминавания и указанията в отменителното решение на директора на дирекция ОДОП е отправено запитване по линия на международния обмен до италианската приходна администрация съгласно чл. 171 от ЗДДС и чл. 7 от Регламент (ЕС) 904/2010 г. на Съвета на ЕС. Изискано е да бъде изяснено дали чуждестранното лице А. S. TRANSPORTI S.P.A., Италия с VIN IT00110790821, е декларирано придобиване на стоки /процесните автобуси/ от „ПОРЦИМАРК“ ЕООД през м. 05.2019 г. и м. 06.2019 г. и на каква стойност, както и дали за получените доставки е начислен данък от същото, в качеството на придобиващ.

На 04.03.2022 г. е получен отговор, който според органите по приходите не дава основание да се приеме, че сделката е декларирана като облагаема на територията на Италия. Данъчните власти на Италия са дали информация за проверявания субект, че в подадената декларация за ДДС за 2019 г. компанията е декларирала облагаем доход от 1 866 000 евро и данък равен на 410520 евро, които са записани в ред VF. Компанията не е представила VIES декларациите си. Сделката е декларирана – ВО придобивания и ред VJ9 – ВО придобивания на стоки. Не се установява оборота от какви покупки и продажби е формиран и от кои дружества. Не са представени данни за това дали А. S. TRANSPORTI е декларирано точно данните по придобиването на доставките от „Порцимарк“ ЕООД. Декларираните от италианското дружество данни, не са сверени чрез документи, поради факта, че в хода на проверката същите не са представени от А. S. TRANSPORTI S.P.A. Компанията не е представила VIES декларациите си. А. S. TRANSPORTI S. предоставя следните документи 1) оферта/договор за продажба на употребявани автобуси, предложен от PORZIMARK SRLU (ДДС номер[EИК]) от 28.11.2018г. 2) получени фактури и свързани с тях платежни нареждания 3) фактура № 57 от 18.09.2019 г. издадена от А. SICIALIANA TRASPORTI на фирма PORZIMARK SRLS UNIPERSONALE за превоз на превозни

средства от Cannara (Pg) до Milazzo (Me). По отношение на транспорта на превозните средства дружеството е декларирало, че не разполага с допълнителна документация.

Получените данни са съпоставени с дадените от ревизираното лице обяснения, че транспортът на автобусите е извършен на собствен ход от Румъния до Италия, с 10 шофьори, за които са представени лични карти, свидетелства за управление на МПС, разписки за заплащане на транспортните курсове, самолетни билети за отиване на шофьорите от Италия до Румъния, банкови извлечения за направени плащания, но без оправдателни документи. Констатирано е, че твърденията на ревизираното лице, че извършва за негова сметка транспортни разходи по превоз на автобусите, не се потвърждава от информацията от данъчната администрация на Италия, съгласно която разхода за транспорт е фактуриран между A. SICIALIANA TRASPORTI и PORZIMARK SRLS UNIPERSONALE. Не става ясно в каква връзка са фактурирани транспортни разходи към PORZIMARK SRLS UNIPERSONALE, какви взаимоотношения има „ПОРЦИМАРК“ ЕООД с PORZIMARK SRLS UNIPERSONALE. Прието е, че представените декларации и документи по осъществения превоз на автобуси не удостоверяват реално декларираните от ревизираното лице разходи. Отчетено е, че в хода на настоящата ревизия във връзка с дадени указания от ОДОП е отправено ИПДПОЗЛ, с което изрично е изискано от РЛ, да представи документи относно регистрацията за движение за всеки един автобус - регистрационен номер под който пътува автобуса от Румъния до Италия, вкл. документи, издадени от румънските власти, свързани с издаването на постоянни или транзитни номера на автобусите. Такива документи не са представени, освен обяснението, че автобусите пътуват с румънски номера от Румъния до Италия, след което в Италия им се слагат временни номера, тъй като същите се транспортират първоначално в депо в Канара - Италия, за да бъдат извършени необходимите ремонти и едва след това са транспортирани в склад в М. до A. S. TRASPORTI.

Наред с това, органите по приходите са съобразили информация от Румънската данъчна администрация по повод „EUROBUS S. S.R.L., RO36877911, „ПОРЦИМАРК“ ЕООД, BG203552380 и договора за продажба, подписан между тях на 13.12.2018 с предмет 20 буса (автобуса) за сумата от 1463000 Е.. Съгласно отговора от документите, представени от EUROBUS S. SRL не става ясно каква е ролята на „ПОРЦИМАРК“ ЕООД, купувач или купувач и препродавач, тъй като фирма EUROBUS S. SRL не е представила документи, от които да стане ясно какъв е видът на сделката/операцията между двете фирми и кой е организирал и извършил транспорта от Румъния до Италия, респективно документи от които да се установят транспортните разходи. От представените документи не може да се определи кога е извършено прехвърлянето на собствеността върху 20-те автобуса от ПОРЦИМАРК ЕООД на фирма A. S. TRANSPORTI S., кой е платил транспортните разходи, съответно дали транспортът е извършен преди издаване на фактурата за продажба от „ПОРЦИМАРК“ ЕООД към фирма A. S. TRANSPORTI S.. Тази информация е била необходима на румънските власти, за да се установи ясно естеството на транзакциите, свързани с доставката на автобуси от EUROBUS S. SRL до ПОРЦИМАРК България и последващата им регистрация в Италия на името на компанията A. S. TRANSPORTI S. и идентифициране на всички необходимите елементи за класифициране на операциите от гледна точка на ДДС относно EUROBUS S. SRL. В отговора е посочено, че е изискана информация и документи от EUROBUS S. SRL, каквито не са били предоставени.

След проверка в информационния масив на НАП е установено, че на 10.11.2021 г. данъчните власти на Румъния са прекратили регистрацията на EUROBUS S. SRL.

Предвид изложеното органите по приходите приели, че събраните доказателства не доказват, че за издадените фактури от „ПОРЦИМАРК“ ЕООД като посредник, са налице условията за определяне на операциите като тристранни, тъй като не се установява италианското дружество да е придобиващо в тристранна операция с посредник РЛ. Прието е, че не са налице безспорни доказателства относно предаване на стоките - лицето не разполага с потвърждение от придобиващия за получаването им съгласно изискванията на чл., 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС. Не е установено и не са представени документи и доказателства относно регистрацията на автобусите в Румъния, както и транспортирането им до крайния получател А. S. TRANSPORTI S.. Посочено е, че когато посредникът не се е снабдил с необходимите документи, доказващи обстоятелства по чл. 62, ал. 5 ЗДДС до изтичане на данъчния период, следващ данъчния период, през който данъкът за В. по чл. 62, ал. 2 ЗДДС би станал изискуем, се счита, че е налице В. с място на изпълнение на територията на страната и данъкът става изискуем от посредника. Посочено е, че в случаите, когато при придобиване на стоки от лица, регистрирани за целите на ДДС в други държави членки българското дружество е предоставило на контрагентите си своя идентификационен номер по ЗДДС, за същото възниква задължение да начисли ДДС за В. с място на изпълнение на територията на страната, на основание чл. 62, ал. 2 ЗДДС, освен ако не докаже, че В. е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им. За удостоверяване на обстоятелството, че В. е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, придобиващият по чл. 62, ал. 2 от закона следва да разполага с документ, издаден от компетентната администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им – в случая Италия. Такива доказателства не са налични, а от получения по линията на международното сътрудничество отговор от приходната администрация на Италия е видно, че вътреобщностните придобивания на автобусите от EUROBUS S. SRL, Румъния не са обложени в Италия от А. S. TRANSPORTI S.P.A, където същите са пристигнали или е завършил превозът им. Според ревизиращите непълното доказване на предпоставките за освобождаване на В. като част от тристранна операция по чл. 141 от Директивата обуславя изискуемостта на данъка от сочения за посредник в тристранната операция на основание чл. 84 ЗДДС. Прието е, че е налице вътреобщностно придобиване за стоките /автобуси/, закупени от "EUROBUS S. SRL" с място на изпълнение в Република България и съответно ДДС по това придобиване е изискуем от „ПОРЦИМАРК" ЕООД. Посочено е, че ревизираното лице е следвало да издаде протоколи по реда на чл. 117, ал. 1, т. 1 ЗДДС и да включи същите в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди, когато са издадени фактурите за покупки във връзка с гореописаните доставки. Приложение намира специалния режим на корекции на чл. 62, ал. 4 ЗДДС, разписан в чл. 10 ППЗДДС, който се основава на механизъм за намаляване на начисления данък по чл. 62, ал. 2 ЗДДС и чл. 9, ал. 3 ППЗДДС. Поради това на основание чл. 62, ал. 2, във връзка с чл. 84 и чл. 86 ЗДДС възниква задължение да издаде протоколи по реда на чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и да включи същите в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Определена е данъчна основа и ДДС за вътреобщностно придобиване, както следва: по фактура № 2017/08.01.2019 г. на стойност 586 749,00 лв. и ДДС в размер на 117 349,80 лв.; по

фактура № 2064/29.05.2019 г. на стойност 903 593,46 лв. и ДДС в размер на 1808 718,69 лв. и по фактура № 2065/28.06.2019 г. на стойност 1 380815,98 лв. и ДДС в размер на 276 163,20 лв. Тъй като стоките не пристигат реално в страната, органите по приходите са приели, че не може да се счита, че за придобиванията възниква право на приспадане на данъчен кредит по общия ред на ЗДДС, поради което и на основание чл. 62, ал. 4 ЗДДС, вр. чл. 10 ППЗДДС не са признали право на приспадане на данъчен кредит по протоколи, които лицето е следвало да издаде. В резултат с РА е начислен ДДС за м.05.2019 г. в размер на 298 068,94 лв. и за м.06.2019 г. в размер на 276 163,20 лв.

След проведено административно обжалване е постановено Решение № 1726 от 31.10.2022 г. при условията на чл. 156, ал. 6 ДОПК, с което директорът на Дирекция ОДОП С., концентрирайки повдигнатият пред него правен спор досежно законосъобразността на РА и след анализ на фактическият състав и правна характеристика на тристранната операция съгласно чл. 15 ЗДДС, е приел жалбата за допустима, но неоснователна, възприемайки изцяло констатациите и изводите на приходната администрация.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

С оглед представените по делото доказателства съдът намира, че обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В случая видно от Заповед № Р-22002221000321-020-001/19.01.2021 г., ревизията на жалбоподателя е възложена от Х. Б. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 61, т. 17, Раздел I). РА е издаден от органът, възложил ревизията, и определеният със ЗВР ръководител на ревизията – Б. К. С., т. е. от лицата, посочени в чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконсъобразност и необосновааност на РА. Жалбоподателят е надлежно уведомен за ЗВР, както и за изменящите я такива. В хода на ревизионното производство

доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способи. В съответствие с указанията на директора на Дирекция ОДОП в Решение № 25/06.01.2021 г. органите по приходите са предприели множество процесуални действия за обективното установяване на релевантните за облагането факти и обстоятелства. Отправени са запитвания по линия на международния обмен до приходните администрации на Италия и Румъния относно дружествата A. S. TRANSPORTI S., IT00110790821 и EUROBUS S. SRL RO36877911. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения относно регистрацията на автобусите за движение. Всички събрани и приобщени към ревизионната преписка документи са подробно описани в РД. Съставени са съответните протоколи. Ревизираният субект е надлежно уведомен за резултатите от извършената ревизията, като му е предоставена възможност за писмено възражение и доказателства във връзка с констатациите и изводите, обосновавали предложените размери на задълженията.

По материалната законосъобразност на РА:

Съгласно чл. 15 ЗДДС тристранна операция е доставката на стоки между три регистрирани за целите на ДДС лица в три различни държави членки А, Б и В, за които са налице едновременно следните условия: 1. регистрирано лице в държава членка А (прехвърлител) извършва доставка на стока на лице, регистрирано в държава членка Б (посредник), което след това извършва доставка на тази стока на лице, регистрирано в държава членка В (придобиващ); 2. стоките се транспортират директно от А до В; 3. посредникът не е регистриран за целите на ДДС в държавите членки А и В; 4. придобиващият начислява ДДС като получател по доставката. От своя страна разпоредбата на чл. 17, ал. 3 ЗДДС посочва, че място на изпълнение при доставка на стока от посредник в тристранна операция до придобиващ в тристранна операция е държавата членка, където придобиващият в тристранната операция е регистриран за целите на ДДС.

В настоящия случай с оглед фактите по спора следва да се извърши проверка за кумулативното изпълнение на условията по чл. 15 ЗДДС, като ако се установи, че извършените сделки не отговарят на някое от условията и не могат да бъдат квалифицирани като тристранни операции, следва да се прецени място на изпълнение на вътреобщностното придобиване по чл. 62, ал. 5 ЗДДС въз основа на документите по чл. 9, ал. 2 ППЗДДС. Последната разпоредба посочва документите, с които трябва да разполага посредникът в тристранната операция. Сред тях, освен фактури и VIES-декларацията за съответния данъчен период, е посочено и писмено потвърждение от придобиващия в тристранната операция, удостоверяващо, че стоките са получени. В писменото потвърждение следва да са посочени дата и място на получаване, вид и количество на стоката, и алтернативно вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, или в случаите на транспорт на стоки чрез куриерска услуга - номер на товарителница. В алинея 3 на същата разпоредба от ППЗДДС се съдържа законова фикция, която влиза в действие, в случай, че посредникът в тристранната операция не се снабди с документите по ал. 2 до изтичането на данъчния период, следващ данъчния период, през който данъкът за вътреобщностното придобиване по чл. 62, ал. 2 от закона би станал изискуем. В този случай се счита, че вътреобщностно придобиване е с място на изпълнение на територията на страната, данъкът за което става изискуем от посредника.

От горното следва, че условията и документите, които посредникът в тристранната операция следва да представи, за да бъде освободен от заплащане на ДДС, са регламентирани изрично в закона и лицето, претендиращо данъчното предимство следва да разполага с тях, полагайки добросъвестно грижа за собствените си търговски дела.

В конкретния случай „ПОРЦИМАРК“ ЕООД е декларирало осъществени от него доставки като посредник в тристранни операции, при което е закупило 20 броя превозни средства – употребявани автобуси, от доставчик от държава-членка на Европейския съюз – Румъния, които впоследствие е продало на свой клиент в друга държава-членка на ЕС - Италия. Участници в сделките, обединяващи се в конструкцията „тристранна операция“, са прехвърлящото автобусите дружество EUROBUS S. SRL, посредникът „ПОРЦИМАРК“ ЕООД – ревизираното лице, и придобиващият А. S. TRANSPORTI S.P.A, които са регистрирани в три различни държави-членки – Румъния, България и Италия. Според обясненията на оспорвания и представените от него документи същият е закупил стоките от EUROBUS S. SRL, за което са му издадени фактури в съответните периоди. Стоките не влизат на територията на България, а „Порцимарк“ ЕООД издава инвойс фактури за извършени продажби към А. S. TRANSPORTI S.P.A. Дружеството не е начислило ДДС по фактурите. Като основание за това е посочено "чл. 141 2006/112 ЗДДС" /съдът допуска, че е налице техническа грешка и се има предвид Директива 2006/112/ЕО съобразно чл. 114 ЗДДС/. Жалбоподателят посочва, че автобусите са транспортирани на собствен ход, с румънски номера, от Румъния до Италия, за което се позовава на представени по делото регистрационни и застрахователни документи. Твърди също, че превозът по суша е осъществен от наети от него лица – италиански граждани, които преди да ги доставят в склада на придобиващото дружество А. S. TRANSPORTI S.P.A. в [населено място], са ги транспортирали до депо в [населено място] за извършване на дребни ремонти. За установяване на тези твърдения се позовава на приобщените към ревизионната преписка копия на шофьорски книжки на водачите, разписки за получени суми, писмени декларации от шофьорите във връзка с поетите ангажименти, копия на самолетни билети.

Противоречието в тезите на страните е относно това дали представените от ревизираното лице документи са достатъчни да установяват, че краен получател по сделката е именно А. S. TRANSPORTI S.P.A, каквото е съмнението на приходната администрация, или само по себе си транспортирането на стоките от Румъния до Италия е достатъчно да се приеме, че е налице тристранна операция, при което мястото на изпълнение на процесните доставки се определя по предвиденото в чл. 62, ал. 5 от ЗДДС.

Действително, на пръв поглед са налице съставени множество документи, включително такива, установяващи че процесните автобуси са регистрирани първоначално в Румъния и впоследствие съгласно талоните за движение са регистрирани от службите на Италия като внос от Румъния, но тези документи сами по себе си не доказват участието на жалбоподателя като посредник в тристранните операции, проявено посредством организирането на превоза на автобусите. В тази насока съдът съобразява следното:

Разпоредбата на чл. 62, ал. 5 от ЗДДС транспонира чл. 42 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност. Материалноправната предпоставка, която следва да е налице, за да се приеме, че

мястото на вътреобщностното придобиване на стоки, е мястото, където завършва изпращането или превозът на стоките за лицето, което ги придобива, е да е доказано осъществяването на вътреобщностно придобиване за целите на последваща доставка на територията на държавата-членка, за която получателят, е определен като платеща на ДДС. Според решението на СЕС от 19 април 2018 г. по дело C-580/16, Firma Hans Böhler KG, т. 46 съгласно чл. 42, буква а) от Директивата за ДДС междинното придобиващо лице трябва да докаже, че е придобило стоките за целите на последваща доставка на територията на държавата членка, определена в съответствие с член 40 от Директивата за ДДС, за която получателят на доставката е определен като платеща на ДДС в съответствие с чл. 197 от посочената директива. В т. 49 и т. 50 от същото решение СЕС приема, че това материалноправно условие подлежи на доказване и не е формално за разлика от условието по чл. 42, буква б). Според чл. 141 от директивата всяка държава-членка взема специални мерки, за да гарантира, че ДДС не се начислява върху вътреобщностните придобивания на стоки на нейна територия, извършени в съответствие с чл. 40, когато са изпълнени предвидените за това условия. Доколкото в директивата липсват конкретни разпоредби относно доказателствата, които данъчно задължените лица следва да представят, за да се ползват от освобождаване от ДДС, в правомощията на държавите-членки в съответствие с чл. 131 от нея е да регламентират в националните законодателства документите, необходими за доказване осъществяването на ВОД и В.. Принципът на правна сигурност, следствие на който е принципът на защита на оправданите правни очаквания, изисква правните норми да бъдат ясни, от една страна, и от друга – прилагането им да е предвидимо (т. 27 и т. 28 от решение на СЕС от 9 октомври 2014 г. по дело C-492/13, „Т.“, т. 49 от решение на СЕС от 27 септември 2007 г. по дело C-409/04, Teleos).

В съответствие с чл. 141 от Директива 2006/112/ЕО българският законодател е регламентирал документите, които следва да бъдат представени от посредника в тристранната операция, за да докаже, че е осъществено В., а това са документите, изброени в чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС, към който препраща ал. 6 на чл. 62 от ЗДДС. Достатъчно в тази връзка е да се посочи, че дружеството-жалбоподател като посредник в тристранна операция не разполага с редовен документ по смисъла на чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС. Цитираната разпоредба указва необходимото съдържание на писменото потвърждение от придобиващия в тристранната операция, за да се приеме, че същото удостоверява, че стоките са получени от придобиващия.

В представените от ревизираното лице писмени потвърждения от А. S. TRANSPORTI S.P.A не са идентифицирани лицата, предали автобусите в мястото на получаване Адзиенда С. Транспорти, гараж при Старата гара, М., провинция М.. Значението на непълнотата на писмените потвърждения не следва да бъде подценявано /в тази насока Решение № 13227 от 8.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4535/2019 г., I о. /. Същевременно дори и да се сподели разбирането на жалбоподателя, че непълнотата на потвържденията би могла да се попълни чрез представените в хода на ревизията имена на шофьорите, шофьорските им книжки и писмени декларации, то участието на жалбоподателя като посредник в тристранните операции отново е недоказано.

Защитата неправилно се концентрира да установи регистрирани на името на А. SICIALIANA TRANSPORTI 20 броя автобуса. Това в случая не е достатъчно за доказване на предпоставките за освобождаване от ДДС. Не се доказва участието на дружеството „ПОРЦИМАРК“ ЕООД като посредник в сделките, оформящи

конструкцията по чл. 15 ЗДДС.

Именно поради това с определение от 12.02.2024 г. на основание чл. 171, ал. 5 АПК съдът изрично указа на оспорващия, че следва да установи главно и пълно, като представи доказателства и посочи доказателствени средства за участието си като посредник в тристранна операция по доставка на 20 броя автобуси с прехвърлител EUROBUS S. и краен придобиващ A. S. TRASPORTI, в т.ч. обстоятелствата за това каква и как е осъществена връзката на жалбоподателя с шофьорите – италиански граждани, как е организиран транспорта по шосе, на чии разноски, къде, от кого и за чия сметка са извършвани техническите прегледи и ремонтите на автобусите в канара (Италия), откъдето впоследствие се твърди, че са транспортирани до Милацо - гараж при старата гара, за предаването им на крайния придобиващ; къде, от кого, с чий труд и техника и как са калкулирани разходите за ремонти съгласно уговорките в договора с купувача A. SICIALIANA TRASPORTI относно състоянието и оборудването на доставяните превозни средства.

Наличната доказателствена съвкупност не потвърждава тезата на жалбоподателя за организиран от него превоз на автобусите, посредством наети от дружеството шофьори до склада на крайния получател в М.. Липсват каквито и да било документи, от които да се установи каква е връзката на жалбоподателя с италианските граждани, посочени като извършили превоза. Приложените по делото транспортни документи (л. 320 – 329), придружаващи автобусите са частни документи, съставени от самия ревизиран субект и нямат обвързваща съда доказателствена сила. Поради това и отразеното в тях, доколкото навежда към благоприятни за жалбоподателя правни последици, подлежи на самостоятелно доказване. Те са с ниска доказателствена стойност още повече, че в реквизита за „водач“ е положен подписа на едно и също неидентифицирано лице. Въпросните транспортни документи, на които жалбоподателят очевидно придава качеството на товарителници, не носят подписа на шофьорите, осъществили превоза. По отношение на тях в становището от 12.03.2024 г. /л. 319/ се посочва, че връзката с шофьорите и тяхното ангажиране е осъществено „по частен път“ /очевидно се има предвид неформално/. Уточнява се, че „много безработни шофьори в Италия сключват инцидентни договори за случаен превоз – граждански договори“, каквито обаче в случая липсват. Житейската логика предполага, с оглед високата стойност на транспортираните стоки, отношенията на оспорващото дружество с шофьорите да бъдат договорно регламентирани, като по този начин най-малкото да бъде уредена отговорността им при евентуално повреждане на автобусите по време на превоза. Поради това и недостатъчни за претендираното данъчно освобождаване се явяват представените лични документи и шофьорски книжки, които не могат да установяват главно и пълно обстоятелствата във връзка с участието на жалбоподателя като посредник в тристранни операции. Липсват всякакви документи, потвърждаващи или поне насочващи към твърдения механизъм на транспортирането на автобусите – потеглянето им от Румъния, което също е спорно предвид дадените в хода на ревизията обяснения, че превозните средства са избрани от купувача при огледа им в И., презграничното преминаването на автобусите, пристигането им за ремонт в сервиза в [населено място] в Италия и последващото им предаване в склада на придобиващия в [населено място].

Тези обстоятелства не се установяват и от представените еднотипни писмени декларации от шофьорите. Същите са частни документи без обвързваща съда доказателствена сила и доколкото съдържат изгодни за жалбоподателя обстоятелства,

то декларираното с тях подлежи на пълно и главно доказване, което не беше сторено. На основание чл. 57, ал. 4 ДОПК съдът цени въпросните декларации при съобразяване на възможната заинтересованост на подписалите ги лица. Ниската им доказателствена стойност се налага и от констатираните от органите по приходите разминавания. На л. 139 от документите, представени от ответника с молба от 26.05.2023 г., в отделна папка меки корици, е приложена декларация от Л. Л., с която декларира, че е транспортирал инцидентно от Румъния, от паркинга на фирма EUROBUS S. SRL (находящ се до летището на Б. Стопени), следните автобуси, предадени от ЛИОР Ц. (LIOR TSABARI), в качеството му на собственик: **на 29.05.2019 г. автобус с шаси WEB63440G810GG163**; на 05.06.2019 г. автобус с шаси WMAR33ZZ6AC015414; на 18.06.2019 г. автобус с шаси WEB63440081000338 Лицето декларира, че ги е откарал до склад в Италия, в Канара, за да бъдат извършени дължимите ремонти, след което е извършил транспорта от Канара до фирма А. S. TRASPORTI в М. (склад), получени от В. Прести в качеството на механик както следва: **на 26.09.2019 г. автобус с шаси WEB63440031000163**; на 26.09.2019 г. автобус с шаси WEB63440081000338. Същевременно дружеството А. S. TRASPORTI в потвърждението, приложено на л. 138 посочва, че превоза на автобус с шаси **WEB63440G810GG163** е започнал на 10.06.2019 г. и е пристигнал в М. на **14.06.2019 г.**

Наличието на извършени тристранни операции по смисъла на чл. 15 от ЗДДС се опровергава и от отговорите на италианските и румънските данъчни власти в процедурата за обмен на информация. Във връзка с възражения на жалбоподателя по отношение на тях следва да се посочи, че доказването на основанията за освобождаване е в тежест на ревизираното лице и не може да се прехвърли върху приходните органи, които видно от приложените по делото запитвания коректно са представили обстоятелствата във връзка с декларираните сделки между участниците по тристранните операции.

От EUROBUS S. SRL не са представени документи, от които да стане ясно какъв е видът на сделката между EUROBUS S. SRL и ревизираното лице, нито кой е организиран и извършил транспорта от Румъния до Италия, както и кога е извършено прехвърлянето на собствеността върху 20-те автобуса от ПОРЦИМАРК ЕООД на А. S. TRASPORTI S., респ. кой е платил транспортните разходи.

Видно от представения отговор от италианската служба в подадената декларация за ДДС за 2019 г. А. S. TRASPORTI S.P.A е декларирало на ред VF26 - ВО придобивания - и ред VJ9 - ВО придобивания на стоки, записвайки и за двата случая облагаем доход равен на 1866000.00 евро и данък равен на 410520.00 евро. Компанията не е представила VIES декларациите си. Сделката е декларирана само от българската компания Данъчните власти на Италия са изпратили искане до А. S. TRASPORTI S., в отговор на което са представени наличния по делото оферта/договор за продажба на употребявани автобуси, предложен от жалбоподателя от 28.11.2018г., получени фактури и свързани с тях платежни нареждания, както и фактура № 57 от 18.09.2019 г. издадена от А. SICIALIANA TRASPORTI на трето дружество PORZIMARK SRLS UNIPERSONALE за превоз на превозни средства от Канара до М., а според обясненията на ревизираното лице транспортът на автобусите е извършен за негова сметка с наети за това шофьори.

От така изпратения отговор по линия на международното сътрудничество законосъобразно е прието от органите по приходите, че не се установява сделката да е декларирана като облагаема на територията на Италия, доколкото според подадените

от A. S. TRANSPORTI S.P.A данни не може да установи оборота от какви покупки и продажби е формиран и от кои дружества, респ. дали дружеството е декларирало придобиването на доставките от „Порцимарк“ ЕООД.

Изводът, който се налага е, че събраните по делото доказателства не установяват да е изпълнено и условието на чл. 15, т. 4 от ЗДДС – придобиващият да е начислил ДДС като получател по доставката. В тази връзка следва да се посочи, че както чл. 62, ал. 3 ЗДДС и чл. 9, ал. 1 ППЗДДС, така и чл. 41, § 1 Директива 2006/112/ЕО регламентират, че лицето, което придобива стоките в хипотезата на чл. 62, ал. 2 ЗДДС, следва да докаже, че ДДС във връзка с придобиването е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им. В разглеждания случай наличието на тази предпоставка не е доказано от ревизираното дружество. Съобразно указанията в отменителното решение на директора на Дирекция ОДОП ревизиращите са изпълнили задължението си и са инициирали процедура за обмен на информация по линия на SCAC-2004. От получения отговор от данъчните власти в Италия се установява, че дружеството A. S. TRANSPORTI S.P.A не представя нужната счетоводна отчетност, не е подало VIES декларация, поради което не може да се установи дали е начислило и платило данъка във връзка с декларираните от „Порцимарк“ ЕООД доставки. Тези обстоятелства са достатъчни, за да опровергаят доказателствената стойност на представените писмени потвърждения, които представляват частни свидетелстващи документи, като е налице и допълнително основание във вр. с коментираното по-горе изискване за съдържание на писмените потвърждения по чл. 9, ал. 2, т. 4 ППЗДДС.

При тези обстоятелства, следва да се приеме, че за декларираните тристранни операции не са изпълнени условията по чл. 15 ЗДДС и изискванията на чл. 9, ал. 2 ППЗДДС. При недоказани предпоставки, свързани с тристранната операция по чл. 15 ЗДДС, приложима е разпоредбата на чл. 62, ал. 2 ЗДДС, съгласно която независимо от ал. 1, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките, е регистрирано по този закон и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната. За ревизираното дружество е налице вътреобщностно придобиване, поради което правилно на основание чл. 84 и чл. 86, ал. 1 ЗДДС във връзка с чл. 62, ал. 2 ЗДДС е начислен ДДС в размер 574 231,69 лева. След като дружеството-жалбоподател не притежава всички необходими документи, посочени в чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС, то не е изпълнило задължението си за доказване на обстоятелствата по чл. 62, ал. 5 от ЗДДС за определяне мястото на изпълнение по процесните доставки, поради което и настоящият съдебен състав приема, че са налице предпоставките за прилагане на чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС, в която хипотеза се счита, че данъкът е изискуем от посредника на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС.

В обобщение съдът намира оспореният РА за законосъобразен, в т.ч. и относно начислените лихви. Жалбата срещу него, като неоснователна, следва да се отхвърли. При този изход на спора в полза на Националната агенция за приходите следва да се присъдят своевременно претендираните от процесуалния представител на ответника разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение, което съдът с оглед изрично направеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение за прекомерност, определя на 10 545,60 лева, представляващи 1/3 от размера, определен по критериите на чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 6, във вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения. При определянето на отговорността на жалбоподателя за разноски съдът съобразява разясненията на Съда на ЕС в Решение от 25 януари 2024 г. по дело С-438/22. В него е прието, че член 101, параграф 1ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС следва да се тълкува в смисъл, че ако се установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочените разпоредби, националният съд е длъжен да откаже да я приложи. Решенията на Съда на ЕС по преюдициални запитвания са задължителни за всички съдилища на основание чл. 633 ГПК, поради което настоящият съд в съответствие и практиката на ВАС в Решение № 1924 от 19.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9514/2023 г., I о., Решение № 3058 от 13.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 10784/2023 г., I о., Решение № 3055 от 13.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 10326/2023 г., I о., счита, че посочените в наредбата размери на адвокатските възнаграждения, а отгук и следващите се размери на юрисконсултски възнаграждения съобразно нормата на чл. 161, ал. 1 ДОПК, следва да служат единствено като ориентир при определяне на възнагражденията, без да са обвързващи за съда. Следователно същите подлежат на преценка от съда с оглед вида на правния спор и съществуващия материален или нематериален интерес, вида и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото.

По делото не е представен отговор на касационната жалба. Процесуалният представител на ответника формално е присъствал в проведените открити съдебни заседания, но без да е проявил активно участие за попълване на ревизионната преписка - изрично задължение на административния орган съгласно чл. 150, ал. 1 ДОПК. Нещо повече поведението му беше причина да бъде отменен дадения ход по същество, т.к. в срока за произнасяне се констатира, че по делото не е представено изрично изисканото с определението от 15.09.2023 г. Решение № 25/06.01.2021 г. на директора на Дирекция ОДОП. Наред с това, спорът макар и с висок материален интерес, не се характеризира с такава фактическата и правна сложност, налагаща присъждане на претендираното в с.з. юрисконсултско възнаграждение от 31 636,80 лв. Съдът намира, че този размер не съответства на проявената от юрисконсулта процесуалната активност и обема на предоставената от него процесуална защита. Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ПОРЦИМАРК“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22002221000321-091-001/19.05.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите, поправен с Ревизионен акт № П-22220222093754-003-001/23.05.2022 г., потвърден с Решение № 1726 от 31.10.2022 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. при Централно управление на НАП.

ОСЪЖДА „ПОРЦИМАРК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 2, да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 10 545,60 лева /десет хиляди

петстотин четиридесет и пет лева и шестдесет стотинки/.

Решението може да се обжалва чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: